

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/280/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203497
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5414203497.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX P. S., právne zastúpenej JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou, so sídlom Y. XXXX, XXX XX P. S., proti odporcovi: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. č. XX, právne zastúpenému JUDr. Antonom Slamkom, advokátom, so sídlom Y. XXXX/XX, XXX XX P. S., v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/41/2014-417 zo dňa 4. júna 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v I. výroku zamietol návrh navrhovateľky v ostatnej časti a v II. výroku uviedol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti vo veci samej. V odôvodnení uviedol, že návrhom podaným na súd dňa 14.07.2014 navrhovateľka žiadala, aby súd rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 8C/175/2010 zo dňa 25.07.2011 vo výroku o určení výživného. Ďalej žiadala, aby odporkyňa v rade 1/ A. I., nar. XX.XX.XXXX zaviazal k povinnosti prispievať jej na výživu sumou 30,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k jej rukám, počnúc dňom 14.07.2014. Odporcu v rade 2/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX zaviazal k povinnosti prispievať na jej výživu sumou 300,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k jej rukám, počnúc dňom 14.07.2014. Zameškané výživné za obdobie odo dňa 14.07.2014 do právoplatnosti rozsudku žiadala od odporcov v rade 1/ a 2/ zaplatiť jednorazovo do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Po vykonanom dokazovaní rozhodol súd rozsudkom č. k. 4C/41/2014-252 zo dňa 04.11.2014, tak že výrokom I. určil, že odporkyňa v rade 1/ je povinná prispievať na výživu navrhovateľky sumou vo výške 30,- eur mesačne k rukám navrhovateľky vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc od 14.07.2014, výrokom II. určil, že odporca v rade 2/ je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou vo výške 150,- eur mesačne k rukám navrhovateľky vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc od 14.07.2014, výrokom III. určil, že odporkyňa v rade 1/ je povinná zaplatiť k rukám navrhovateľky zameškané výživné od 14.07.2014 do vyhlásenia rozsudku vo výške 120,- eur v lehote do 31.12.2014, výrokom IV. určil, že odporca v rade 2/ je povinný zaplatiť k rukám navrhovateľky zameškané výživné od 14.07.2014 do vyhlásenia rozsudku vo výške 280,- eur v lehote do 31.12.2014, výrokom V. zamietol návrh navrhovateľky v ostatnej časti voči odporcovi v rade 2/, výrokom VI. určil, že tým dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/175/2010-111 zo dňa 25.07.2011, v časti o určení výživného na P. Q., nar. XX.XX.XXXX voči odporcovi Y. Q., nar. XX.XX.XXXX a výrokom VII. si vyhradil, že o trovách konania rozhodne súd do 30 dní od právoplatnosti vo veci samej. Na základe odvolania navrhovateľky Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 11Co/32/2015-268 zo dňa 26.02.2015 pôvodný rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku V. a VII. s tým, že v ostatnej časti zostal nezmenený, a preto nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2014.

Predmetom tohto konania teda zostali iba výroky vo zvyšnej časti, v ktorej bol návrh zamietnutý a výrok o trovách konania. S poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona

o rodine dospel okresný súd k názoru, že o výroku V. samostatne vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/175/2010-111 zo dňa 25.07.2011 nemôže rozhodnúť, nakoľko tento rozsudok už bol právoplatným rozsudkom č. k. 4C/41/2014-252 zo dňa 04.11.2014 zmenený a ďalšia zmena môže nastať iba zmenou tohto právoplatného rozsudku (a to aj napriek rozhodnutiu krajského súdu, keďže tento nepostupoval v súlade s ustanovením § 206 O. s. p., pretože výroky II., IV., V. a VI. sú výroky na sebe závislé). Zmeny výživného sa teda navrhovateľka môže prípadne domôcť iba podaním nového samostatného návrhu na zmenu rozsudku č. k. 4C/41/2014-252 zo dňa 04.11.2014, právoplatným dňa 16.12.2014. Nakoľko existuje prekážka už rozhodnutej veci (res iudicata), súd musel vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietnuť. O trovách konania súd rozhodne v lehote podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla v ňom, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nedostatočne preskúmal skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom nedostatočne zistený skutkový stav, resp. nesprávne skutkové zistenia sa stali podkladom pre rozhodnutie vo veci samej. Nestotožňuje sa s názorom okresného súdu vyjadrenom v odôvodnení napadnutého rozsudku a poukazuje na to, že okresný súd nerešpektoval závery vyjadrené v skoršom rozhodnutí Krajského súdu v Žiline a nepostupoval v intenciách naznačených v zmysle uznesenia č. k. 11Co/32/215-268 zo dňa 26.02.2015. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že od posledného rozhodnutia, kedy súd naposledy rozhodol o výške výživného, t. j. rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 8C/175/2010, sa zmenili pomery na strane oboch rodičov, avšak predovšetkým situácia na strane otca/odporcu v rade 2/ sa výrazne zlepšila, o čom svedčí aj obsah listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu. Súd celé dokazovanie, ako aj svoje rozhodnutie založil nekriticky na jednostrannom prevzatí argumentov jednej strany s rozdielnym záujmom na výsledku konania, pričom skutkový stav posúdil jednostranne tak, že akékoľvek argumenty odporcu v rade 2/ bez bližšieho zisťovania posúdil ako pravdivé a na ich základe rozhodol. Keďže sa súd nezaoberal skutočnosťami a argumentmi, na ktoré poukazovala navrhovateľka, je možné konštatovať, že v konaní došlo k porušeniu rovnosti účastníkov konania. Napadnuté rozhodnutie súdu vykazuje taktiež nemenej významnú vadu, a to nepreskúmateľnosť prameniaca v nedostatočnom odôvodnení rozsudku. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie sú zjavné východiská, na základe ktorých súd vyhodnotil skutkový stav a prijal závery, ktoré sa stali podkladom pre rozhodnutie vo veci samej. Podľa jej názoru, pri určovaní výšky výživného by sa súd nemal obmedziť len na strohé zhrnutie príjmov a výdavkov povinného rodiča vyplývajúce z účtovnej evidencie, prípadne daňového priznania, bez toho, aby súd podrobne skúmal a hodnotil charakter povinným rodičom uplatňovaných výdavkov z hľadiska ich nevyhnutnosti, s ohľadom na vykonávanú podnikateľskú činnosť. Má za to, že nie je postačujúce, ak povinný rodič argumentuje tým, že dosahuje minimálny príjem. Zákon síce nezakotvuje povinnosť rodiča pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená, Zákon o rodine však výslovne zakotvuje povinnosť rodiča živiť svoje dieťa, pokiaľ sa nevie živiť samé, a to v rozsahu určenom možnosťami a schopnosťami povinného rodiča, preto neobstojí argumentácia, podľa ktorej povinný rodič uvedie, že jeho príjem je minimálny a nie je tak schopný plniť vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu v primeranej miere. Pokiaľ sa povinný rodič bude odvolávať na svoju nízku životnú úroveň s odkazom na výdavky, ktoré mu vznikajú, potom sa súd musí zaoberať otázkou nevyhnutnosti vynakladania týchto výdavkov. Tie z nich, ktoré je nevyhnutné vynaložiť, nesmie zohľadniť pri výpočte výšky vyživovacej povinnosti voči dieťaťu. V závere uviedla, že okresný súd sa pri rozhodovaní nevysporiadal s aplikáciou ustanovenia § 63 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, v zmysle ktorého zákon ustanovuje zákonnú fikciu určenia majetkových pomerov na strane povinného rodiča v prípade, ak povinný rodič odmieta súdu pravdivo a úplne zdokladovať svoje skutočné príjmové a majetkové pomery. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadala, aby krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku č. IV., V. a VII. tak, že odporcovi v rade 2/ uloží povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 300,- eur mesačne k rukám navrhovateľky, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 14.07.2014, uloží odporcovi v rade 2/ povinnosť zaplatiť k rukám navrhovateľky zameškané výživné od 14.07.2014 do vyhlásenia rozsudku v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca v rade 2/, ktorý uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za správne. Dokazovanie vykonané pred okresným súdom bolo vykonané v rozsahu potrebnom pre vydanie rozhodnutia, ktoré považuje za objektívne a správne. Skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v odvolaní sú právne bezvýznamné a okresný súd sa s nimi už náležite vysporiadal počas konania. Navrhovateľka neopodstatnene a bezdôvodne opakovane uvádza skutočnosti, ktoré sú zo zákona súdom vyriešené správne a len neinformovanosť navrhovateľky spôsobuje nehospodárne

predĺžovanie konania spôsobené odvolaniami navrhovateľky. Odôvodnenie rozsudku jednoznačne odôvodňuje postup súdu pri vydaní rozhodnutia. Preto žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil v plnom rozsahu a zaviazal navrhovateľku náhradou trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaných odvolaní v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p. a podľa ustanovenia § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd v danom prípade v ostatnej časti zamietol návrh navrhovateľky vo vzťahu k odporcovi z toho dôvodu, že sa jedná o vec res iudicata.

Odvolací súd sa s rozhodnutím prvostupňového súdu nestotožňuje, nakoľko v zmysle ustanovenia § 167 ods. 1 O. s. p., ak zákon neustanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach konania, o zastavení konania alebo prerušení konania, o odmietnutí návrhu na začatie konania, o zmene návrhu, o späťvzťatí návrhu, o zmieri, o trovách konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania.

Pokiaľ okresný súd teda nerozhodoval o merite veci a bol toho názoru, že sa jedná o vec res iudicata, bolo potrebné rozhodnúť formou uznesenia.

Okresný súd síce postupoval v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, vypočul nanovo účastníkov konania a rozhodol tak, že v ostatnej časti návrh navrhovateľky zamietol. Odvolací súd sa však s vyhodnotením prvostupňového súdu ohľadne prekážky rozhodnutej veci nestotožnil, nakoľko je toho názoru, že ide o sporové konanie a v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. je odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Preto pokiaľ navrhovateľka napadla prvostupňový rozsudok č. k. 4C/41/2014-252 zo dňa 04.11.2014 vo výroku V., ktorým bol jej návrh vo zvyšku zamietnutý vo vzťahu k odporcovi 2/ a odvolací súd v tejto časti rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vrátil na nové konanie, bolo potrebné o zvyšnej časti nároku navrhovateľky rozhodnúť v zmysle zásad sporového konania. Nárok navrhovateľky v ostatnej časti sa týka posúdenia zostávajúcej výšky nároku uplatneného v návrhu, pričom sa nejedná o nový návrh, ktorý by mohol zakladať prekážku veci rozhodnutej. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/120/2009 zo dňa 13.10.2009 sa síce týka posúdenia prekážky rozhodnutej veci, avšak predmetom konania nebolo rozhodovanie o zamietnutom zvyšku návrhu v konaní o zvýšení výživného. V tomto konaní zostala sporná výška uplatneného nároku navrhovateľky presahujúca 150,- eur.

Povinnosťou okresného súdu bude rozhodnúť v intenciách uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 26.02.2015 pod č. k. 11Co/32/2015-268 tak, aby zo záhlavia a následne aj výroku rozhodnutia bolo zrejmé, že sa jedná o konanie o zvyšku nároku (t. j. zvyšných neprejednaných a zamietnutých 150,- eur z uplatneného nároku 300,- eur) navrhovateľky vo veci zvýšenia výživného. Ak okresný súd dospeje vzhľadom na vykonané dokazovanie k názoru, že je dôvodné vo zvyšku nároku navrhovateľky vyhovieť, a to aj čiastočne, vyjadrí túto skutočnosť vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/175/2010-111 zo dňa 25.07.2011 v časti o určenie výživného na navrhovateľku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.